

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 4 ՀՈԿՏԵՄԲԵՐ, 2010

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՊՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, տուր ինձ իմաստութիւն վբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԷՆՔԸ

ԵՐԱՆԵԼԻ Է ՏԻՐՈՋ ՕՐԷՆՔԻՆ ՀԱՄԱՁԱՅՆ ԱՊՐՈՂԸ

*Երանի՛ անոնց, որոնք ամբաստիր կեանք մը կ'ապրին,
որոնք կ'ապրին Տիրոջ Օրէնքին համաձայն:
Երանի՛ անոնց, որոնք Տիրոջ պատուիրանները կը գործադրեն,
ամբողջ սրտով անոր կը հնազանդին.
որոնք չարիք չեն գործեր, այլ՝ անոր նամբուն մէջ կը բալեն:
Դուն հրամայեցիր բժախնդրութեամբ գործադրել հրահանգներդ:
Ինչքան կ'ուզեմ անշեղ ընթացքով գործադրել կանոններդ:
Այն ատեն ամօք պիտի չգգամ ամէն անգամ
որ ուշադրութիւնս դարձնեմ քու պատուերներուդ:
Որքան կը սորվիմ արդար դատաստաններդ,
այնքան կը գոհարանեմ քեզ անկեղծ սրտով:
Պիտի գործադրեմ քու կանոններդ. բնաւ, բնաւ մի լքեր զիս:
Փառք, պատիւ եւ երկրպագութիւն քեզի,
յաւիտեանէ մինչեւ յաւիտեանս: Ամէն:*

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՊՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Ամենատուր Երրորդութիւն, տուր աշխահիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցէրոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղէրոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա,
Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԻԹ

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ՆԵՐԱԾԱԿԱՆ
ԱԲԵՏԱՐԱՆ

Աւերարանի մասին եղած արտայայտություններ նոյնինքն Աստուածաշունչէն:

1.- Պօղոս Առաքեալ Գաղատացիներուն ուղղուած իր նամակին մէջ կը գրէ. «Շար կը զարմանամ, որ այդպէս շուտով կը լքէք Աստուծոյ Աւերարանը, որ ձեզ Քրիստոսի շնորհքին հրաւիրեց, եւ այլափոխուած աւերարանի մը սկանչ կու տաք: Գիտցէք, որ չկայ ուրիշ աւերարան: Սակայն կան մարդիկ, որոնք ձեր մտքերը կը պղտորեն եւ կ'ուզեն Քրիստոսի Աւերարանը չարափոխել» (Գաղ 1:6-7)

2.- Դարձեալ Պօղոս Առաքեալ կը գրէ. «Եղբայրներ, կ'ուզեմ ձեզի յիշեցնել այն Աւերարանը, որ իմ քարոզութեամբս ընդունեցիք եւ որուն հաւատարիմ կը մնաք: Այդ Աւերարանով ալ կը փրկուիք, եթէ զայն պահէք այնպէս՝ ինչպէս եւ ձեզի քարոզեցի. այլապէս զուր փող հաւատարացած կ'ըլլաք: Ես ձեզի փոխանցեցի այն հաւատքը որ նախ եւ ընդունեցի. այն՝ որ Քրիստոս մեր մեղքերուն համար մեռաւ, ինչպէս Սուրբ գիրքերը կ'ըսէին, թաղուեցաւ եւ երրորդ օրը յարութիւն առաւ, դարձեալ Սուրբ գիրքերուն համաձայն» (Ա. Կորնթ. 15:1-4):

3.- Ի վերջոյ, դարձեալ Պօղոս Առաքեալ կը գրէ իր աշակերտին Տիմոթէոսին. «Աստուծոյ ներշնչումով գրուած բոլոր Սուրբ գիրքերը օգտակար են՝ թէ՛ ճշմարտութիւնը ուսուցանելու եւ թէ՛ սխալը հերքելու, մարդս ճիշդ ճամբու մէջ դնելու եւ արդար կեանքի մը դաստիարակութիւնը տալու համար. որպէսզի Աստուծոյ նուիրուած մարդը կատարեալ ըլլայ, ամէն փեսակի բարի գործերու պատրաստ» (Բ. Տիմոթէոս 3:16-17):

Այսօր ալ կան շար մը աւերարանները, սակայն այսօրուան աւերարանները, որքանով.-

1. Աստուծոյ կողմէ փրուած Աւերարան մըն է.
2. Մեզ Քրիստոսի շնորհքին կը հրաւիրէ.
3. Եթէ ընդունած ենք իբրեւ ճշմարիտ Աւերարանը, որքանով հաւատարիմ կը մնանք անոր.
4. Արդեօք հաւատարացած ենք, որ այդ Աւերարանով կը փրկուինք.
5. Որքանով ծանօթ ենք անոր օգտակարութեան, թէ՛ ճշմարտութիւնը կ'ուսուցանէ, սխալը կը հերքէ, մեզ ճիշդ ճամբու մէջ կը դնէ եւ արդար կեանքի մը դաստիարակութիւնը կու տայ մեզի:
6. Ի վերջոյ, Աւերարանը ի՞նչ բանով բարի լուր է, եւ որքանով ծանօթ ենք այդ բարի լուրին, երբ բառացի իմաստը «Աւերարան», «Աւերիս» կը նշանակէ բարի լուր:

Այո, Աւերարանը, գիրք մը չէ, այլ՝ Բարի լուր է: Աստուծոյ թագաւորութեան ոչ միայն եկած ըլլալուն, այլ՝ անոր ձրի շնորհուիլը, առանց ռեւէ պայմանի: Բարի լուր է, մանաւանդ անոր, որ Աստուծոյ թագաւորութեան մէջ ըլլալու պահանջք ունի: Միւս կողմէ, բարի լուր է, երբ ինքզինք անարժան կը գտնէ այդ թագաւորութեան, բայց ահաւասիկ Աստուծոյ կողմէ փրուած իբրեւ շնորհք, ձրի պարգեւ կը փրուի մարդուն: Իսկ ասոր հակառակ, այն մարդը որ Աստուծոյ թագաւորութեան սպասումը չունի երբեք ալ բարի լուր չէ: Ահա այս Աւերիսն էր, որով Քրիստոս սկսաւ իր առաքելութեան, եւ նոյն Աւերիսն էր որ պիտի փոխանցուէր Առաքեալներուն, իսկ Առաքեալները փարբեր-փարբեր ժողովուրդներու:

Ի՞նչպէս փոխանցուեցաւ այս Բարի Լուրը

Առաջին հերթին բերանացի: Զարմանալի է այն իրողութիւնը, որ Քրիստոս ինք ալ երբեք չարձանագրեց, եւ կամ չուզեց արձանագրել ռեւէ բան, հակառակ անոր որ կարդալ գրել գիտէր: Հապա վստահեցաւ Առաքեալներուն, եւ Առաքեալները առաջին հերթին բերանացի փոխանցեց եւ չո թէ գրաւոր: Ինչո՞ւ: Երկու հակասական ճշմարտութիւններ:

1.- Առաջին հերթին անհրաժեշտութիւնը չկար արձանագրելու, որքան արեւն որ Առաքեալները կային, իրենք պիտի երթային փոխանցելու այդ բարի լուրը: Միւս կողմէ, արձանագրել կը նշանակէ գիրքի վերածել, իսկ գիրքը հասկացողութիւնը յարուկ էր միայն մեծահարուստ դասակարգին:

2. Այնքան արեւն որ նեղ ու անմիջական շրջանակի մէջ էր քարոզութիւնը, կարիքը եւ պէտքը չէր զգացուեր գրաւոր գրութեան, բայց երբ օղակը սկսաւ ընդարձակուիլ, Առաքեալները այլեւս ի վիճակի չէին երթալու հեռու շրջաններ, ահա այն արեւն է որ կարիքը կը զգացուի գրաւոր գրութեան: Միւս կողմէ, բացի Առաքեալներէն, երբոր ուրիշներ ալ սկսան քարոզել: Այս պարագային կայ այն վտանգը, որ ժամանակի ընթացքին Յիսուսի որոշ խօսքերը փոփոխութեան եւ այլափոխութեան ենթարկուին: Հետեւաբար, անհրաժեշտ էր որ անձանագրուին: Տակաւին, կրնանք գտնել խօսքեր, նոյնինքն Քրիստոսի կողմէ ըսուած, որոնք չեն արձանագրուած Աւերարանիչներու կողմէ «յիշելով այն խօսքը, որ Տէր Յիսուս ինք ըսաւ, թէ՛ “Աւելի երջանկաբեր է փալը, քան առնելը» (Գործք Առաք. 20:35): Արոր համար ալ անհրաժեշտ են հետեւեալ փոխանցեալները, Աւերարանի սերտեղողութեան ժամանակ.-

1. Հեղինակ
2. Ժամանակը
3. Հասցէ
4. Նպատակ

Յովհաննէս Աւերարանիչ կը գրէ. «Յիսուս իր աշակերտներուն ներկայութեան ուրիշ հրաշքներ ալ կատարեց, որոնք այս գիրքին մէջ գրուած չեն: Իսկ այսքանը գրուեցաւ, որպէսզի հաւատարք թէ Յիսուսն է Քրիստոսը, Աստուծոյ Որդին, եւ իրեն հանդէպ ձեր ունեցած հաւատքին միջոցաւ յաւիտենական կեանք ունենաք» (20:30-31):